

Naš kulturni trenutek

8. februar slavimo še iz let narodnoosvobodilne vojne. France Prešeren in obletnica njegove smrti nam pomenita kulturni praznik v najširšem pomenu, osvoboditev slovenskega naroda in ponos človekove osvobodjene osebnosti. Ob tem dnevu prirejamo proslave, delimo nagrade in priznanja, pišemo govore in članke, v katerih se spominjamo naših velikih zgodovinskih osebnosti, pregledujemo uspehe in težave v danem trenutku. Osrednja misel pri vsem tem pa je kulturni razvoj v naši socialistični samoupravni družbi.

Nesporni uspehi, ki smo jih dosegli, niso prišli sami od sebe, ampak so sad boja, trdega dela vseh naših delovnih ljudi in občanov na vseh področjih. Črnogledost ob tem trenutku ni umestna, čeprav pišemo in govorimo o mnogoterih težavah, ki nam stojijo na poti, da bi dosegli kar najbolj razgibano kulturno ozračje tako na delovnih mestih kot v krajevnih skupnostih in v družinah.

Tožimo o pomanjkanju denarja in prostorov ter iščemo vzroke za preskromno aktivnost naših delavcev in občanov na kulturnem področju. Dolgoletne naše izkušnje so nas prepričale, da v razvoju kulture niso vedno v ospredju materialna sredstva, ampak zavest, da je kultura neločljiva sestavina našega vsakdanjega dela in življenja, da je za človeške odnose med ljudmi, za popolno osvoboditev človeka potrebno nenehno kulturno osveščanje, sprejemanje in ustvarjanje človeških vrednot. Taka zavest pa presega vsakodnevno pehanje za materialnimi dobrinami in uvršča kulturno bogastvo med osnovne potrebe človekovega življenja. Samo to spožnanje delovnih ljudi in občanov daje tudi možnosti za večja materialna vlaganja v kulturne dejavnosti in življenje.

V letih naše zagnanosti za materialne dobrine smo marsikdaj potisnili duhovne in kulturne potrebe na stranski tir. Posledice bodo še vidne, čeprav narašča število tistih, ki so že spoznali, da smo siromašni, če nismo dejavni na področju kulture, če nam ostajajo vrata v kulturno bogastvo zaprta, če ne začivimo kot polne človeške osebnosti.

Plod takega naraščajočega spoznanja je hitra rast kulturne dejavnosti tudi v naši občini. V zadnjih letih se je podvojilo število kulturnih društev in skupin v delovnih organizacijah, v KS in šolah. Število obiskov kulturnih prireditev se je povečalo, zahteve po prostorih za kulturno življenje so vedno močnejše. Materialne možnosti za vse bolj razgibano kulturno življenje postajajo vedno pomembnejše. Letos in morda še v naslednjih letih ne moremo in ne smemo dopustiti, da bi upravičene materialne zahteve kulturnega področja zaradi gospodarske stabilizacije potisnili v prihodnost. S tem lahko več izgubimo kot pridobimo. Sedaj je tak čas, da lahko z relativno majhnimi materialnimi sredstvi bitko za duhovno podobo našega človeka zelo uspešno nadaljujemo.

A. V.

Brzovjavke z najboljšimi željami

Iz vseh krajev, tozdog, šol itn. prihajajo predsedniku Titu v Ljubljanski Klinični center brzovjavke. Tudi iz naše občine. Preveva jih ena sama misel: **Pridi spet med nas in še dolgo nas vodi, dragi naš tovariš Tito!**

Najboljšim željam za čimprejšnje ozdravljenje našega ljubljenskega maršala TITA so se pridružili tudi pionirji OŠ Karla Destovnika-Kajuha, ki so se med zimskimi počitnicami sestali na izrednem sestanku in napisali svojemu največjemu učitelju:

Dragi naš tovariš Tito!

Novica o Tvoji hudi bolezni nas je vse pionirje in mladince naše šole močno pretresla.

Kljub počitnicam smo se zbrali, da Ti iz vsega srca izrazimo vso ljubezen do Tebe in naše domovine, da Ti zaželimo hitro okrevanje, da nas boš še dolgo, dolgo vodil v miru, sreči in neodvisnosti.

Ljubljana, 24. januarja 1980

Tvoji pionirji — člani pionirskega odreda Kajuh

In delavci iz delovne organizacije Mineral:

Ljubljeni naš tovariš Tito!

Delavci, člani sindikata delovne organizacije Mineral v Ljubljani, zbrani na občnem zboru, Ti pošiljamo tople pozdrave z željo, da čimprej ozdraviš in se vrneš med nas,

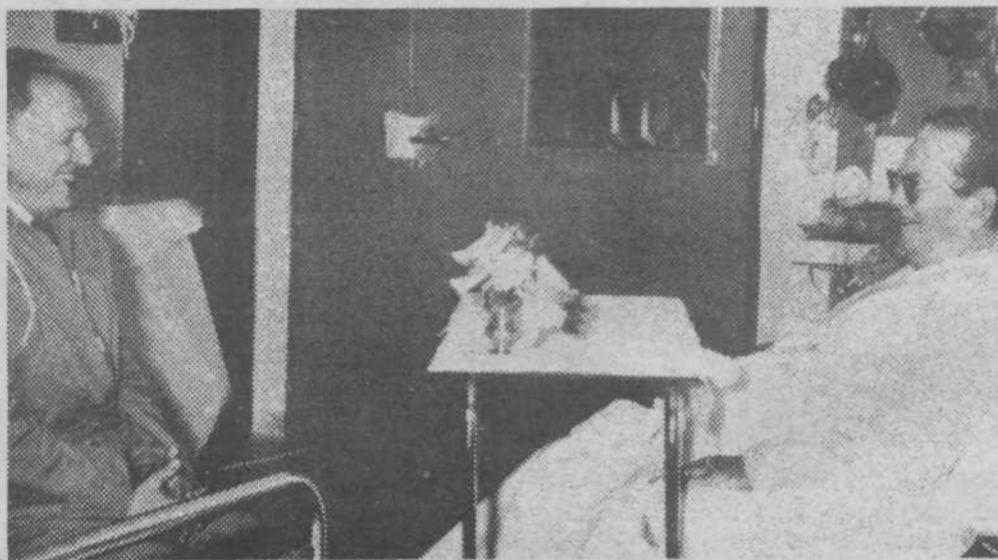
saj si nam danes še posebno potreben.

Obljubljamo Ti, da bomo dosledno uresničevali Tvoje misli in naloge, posebno še Tvoje nadvse pomembno pobudo o kolektivnem vodenju in odgovornosti.

V Ljubljani, dne 25. 1. 1980

Delavci člani sindikata delovne organizacije Mineral

To sta le dva od mnogih, premnogih takih ali podobnih glasov, ki se združujejo v močilen glas: **Mi smo Titovi, Tito je naš!**

Predsednik Tito hitro okreva in ga že obiskujejo njegovi delovni tovariši. Na sliki: Maršal Tito je sprejel generala Nikolo Ljubičiča. Foto arhiv LjD

Leto 1980 v znaku stabilizacije

Podobno kot mnoga prejšnja leta, smo tudi letošnje leto začeli polni dobrih upov in želja, hkrati pa smo previdni z neznankami, ki nam jih prinaša to leto. Predvsem gre za prizidevanja za dosledno izvajanje politike gospodarske stabilizacije in leto 1980 bo prav gotovo v tem znamenju. Vse družbenopolitične organizacije smo sredi priprav na to pomembno vlogo, ki je v tem trenutku pred delavskim razredom Slovenije in Jugoslavije. Zato je gospodarska stabilizacija v tem letu osrednja tema razprav na mnogih sestankih vseh družbenopolitičnih organizacij, posebno pa še ZK in zveze sindikatov, pri socialistični zvezi delavskega ljudstva pa je ustanovljen koordinacijski odbor za stabilizacijo, kakršni so ustanovljeni tudi po drugih občinah in v republikah.

(Nadaljevanje na 2. strani)

● Zadnja gradnja v centru Most

Globlje, da bodo temelji doma občanov v Mostah čim trdnješi. (Foto: DARJA JUVAN)

● Dopolnila k samoupravnim sporazumom Na rešet

Samoupravno sporazumevanje delavcev in delovnih ljudi kot najvišja oblika odločanja zahteva temeljite priprave in načrtno delo, da so ustvarjeni pogoji za takšno odločanje.

Ob ocenjevanju (statističnem) uspešnosti samoupravnega sporazumevanja glede nadaljnje gradnje kulturnega doma Ivana Cankarja, 10-letnega programa gradnje cest v Ljubljani, programa ljudske obrambe, gradnje in poslovnega sodelovanja pri gradnji in delo tovarne polpravljene in pripravljene hrane je treba preveriti in oceniti, ali smo osnovne pogoje izpolnili.

Konec januarja — mesec dni po dogovorjenem roku — obstaja 50 odstotkov dokumentarnih odgovorov tozdog ali 68 odgovorov. Načrtovanje zborov delavcev v januarju, po enomesečni zamudi, ni več razlog, nejasnost in nerazumljivost tudi ne moreta biti več razlog, ker smo na komiteju za družbene dejavnosti sproti odgovarjali na vprašanja tozdog. Tu di počasnost administracije, ki sprejete odločitve sporoča ustreznim organom, ne more biti vzrok. Misel se nehote ustavlja pri odgovornosti nosilcev in pogojih za uspešnost takšne oblike odločanja, saj bi morali — če nič drugega — dobiti pozitivne ali negativne odgovore.

Tozde, ki svojih odgovorov še niso sporočili, so na komiteju za družbene dejavnosti ponovno prosili za odgovore ne samo zaradi formalizma, temveč tudi zato, ker smo vsi skupaj dolžni sami od sebe in do drugih delavcev oblikovati svoje odločitve in jih sporočiti.

58 tozdogov je sprejelo dopolnilo k samoupravnemu sporazumu o gradnji kulturnega doma Ivana Cankarja, 6 jih je bilo proti; za povečan prispevek za gradnjo cest se je odločilo 35 tozdogov, 12 ni sprejelo povečanja prispevka; 24 tozdogov bo združevalo sredstva in poslovno sodelovalo pri gradnji tovarne hrane, 18 pa ne. J. L.

● RAZSTAVA O ŽIVLJENJU IN DELU EDVARDA KARDELJA

Samoupravljanje — moč ljudskih množic

Na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani je v hali A ta čas odprta razstava o življenju in delu Edvarda Kardelja. Posvečena je 70-letnici njegovega rojstva in 30-letnici uveljavljanja socialističnega samoupravljanja. Moto razstave je **Samoupravljanje — moč ljudskih množic**. Razstavo, ki naj bi bila eden od osrednjih znanstvenih, kulturnih in vzgojnoizobraževalnih dogodkov v tem letu, je pripravil Jugoslovanski center za teorijo in prakso samoupravljanja.

Razstavljeno gradivo daje celovito informacijo o osebnosti Edvarda Kardelja kot revolucionarja na osrednjih področjih dela in ustvarjanja, prikazuje presek njegovega delovanja v predvojnem, vojnem in povojnem obdobju, s poudarkom na celotni zapuščini Edvarda Kardelja, ki še posebej zavezuje našo družbeno misel in prakso v prihodnjem razvoju.

Gradivo je razporejeno v tri kroge. Uvodni del predstavlja področja Kardeljevega ustvarjanja in delovanja. Drugi krog prikazuje njegovo poreklo, mladost, predvojno, vojno in povojno revolucionarno povezavo z vsemi osnovnimi področji družbenega dogajanja, katerega ustvarjalec je bil, ter njegovo zasebno življenje in aktivnost. V tretjem krogu pa prikazuje gradivo področja dela in ustvarjanja s knjigami, članki in govori za vsako področje posebej. Razstava je opremljena tudi z govornim delom programa, ki ga nevsiljivo spremlja klasična glasba, Kardeljeva spremljava v dnevih in prečutih nočeh njegovega intenzivnega dela.

Razstava je namenjena osnovnošolski, srednješolski in visokošolski mladini, občanom in delovnim ljudem. Da bi si jo lahko ogledalo kar največ delovnih ljudi in občanov, je obisk organiziran prek posebnih odborov pri občinskih konferencah SZDL, ki vodijo in usmerjajo udeležbo iz združenega dela in krajevnih skupnosti. Razstavo si lahko naenkrat ogleda 500 obiskovalcev, ogled pa traja približno uro. Odprta je vsak dan od 8. do 19. ure in bo odprta do 25. februarja, saj si jo bodo ogledali delovni ljudje in občani vseh ljubljanskih in regijskih občin, Zasavja, Dolenjske in Gorenjske. Kasneje bo razstava premeščena še v Celje, Ma-

že bilo nekaj predavanj, preostali pa so še trije pogovori, in sicer na teme Edvard Kardelj in razvoj komunalnega sistema dne 13. februarja, Socializem — pot osvoboditve človeka dne 18. februarja in Kardeljeva komunistična vizija sveta dne 20. februarja. Vsi pogovori so na Gospodarskem razstavišču od 17. ure do 18.30.

Razstava kot celota je informativno pregledna in spodbudna za razmišljanje od povprečnega do najzahtevnejšega gledalca o tem, kdo je Edvard Kardelj, kakšno je njegovo mesto in vloga v samoupravnem socialističnem razvoju, katere zahtevne družbene naloge je kot eden najpomembnejših sodelavcev tovariša Tita opravil v naši najnovejši zgodovini, še predvsem pa, kaj nam pomeni danes in jutri.

M. R.

V počastitev 70-letnice rojstva Edvarda Kardelja je bila 30. januarja na OŠ v Polju, ki nosi njegovo ime, slavnostna seja skupščine in družbenopolitičnih organizacij naše občine. O lku velikega revolucionarja in misleca je spregovoril podpredsednik SML Tone Klemen (na sliki). Udeleženci so poslali maršal Titu brzovjavo, da z velikim optimizmom in veseljem spremljajo njegovo premaganje bolezni in mu želijo, da bi bil še dolgo na čelu delovnih ljudi in občanov naše domovine. D. J.

V TEJ ŠTEVILKI NAŠE SKUPNOSTI TUDI UMETNIŠKA PRILOGA 25. MAJ!